

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Bahá'í-rahastot ja niihin lahjoittaminen

Suomen Bahá'íden Kansallinen Henkinen Neuvosto

Suomen bahá'í-yhteisö

Helsinki,

I Lahjoittamisen tärkeys

- ¹ Meidän on oltava kuin kaivo tai lähde, joka tyhjenee jatkuvasti kaikesta, mitä siinä on, ja täyttyy samalla jatkuvasti näkymättömästä alkulähteestä. Antaa jatkuvasti lähimmäistemme hyväksi köyhyyttä pelkäämättä ja luottaen kaiken rikkauden ja kaiken hyvän Alkulähteen ehtymättömään anteliaisuuteen – tämä on oikean elämisen salaisuus.

(Shoghi Effendi, julkaistu Bahá'í News -lehdessä^① nro. 13 (syyskuu 1926), s. 1)

- ² Ja koska henkisen toiminnan edistäminen ja laajuus ovat riippuvaisia aineellisista keinoista, on ehdottoman välttämätöntä perustaa välittömästi paikallisten, samoin kuin kansallisten henkisten neuvostojen muodostamisen jälkeen bahá'í-rahasto, jonka on oltava yksinomaan henkisen neuvoston valvonnan alainen. Kaikki lahjoitukset on osoitettava henkisen neuvoston rahastonhoitajalle, ja niitä

on käytettävä nimenomaan asian edistämiseen tuolla paikkakunnalla tai tuossa maassa. Jokaisen tunnollisen ja uskollisen Bahá'u'lláhin palvelijan pyhä velvollisuus on lahjoittaa vapaasti ja anteliaasti tuon rahaston kartuttamiseksi, jos hän haluaa nähdä Hänen asiansa edistyvän. Henkisen neuvoston jäsenet käyttävät sen oman harkintansa mukaan opetuskampanjan edistämiseen, puutteessa olevien auttamiseen, kasvatukseen tähtäävien bahá'í-laitosten perustamiseen, palvelunsa kentän laajentamiseen kaikin mahdollisin tavoin. Vaalin toivoa, että kaikki ystävät tämän toimenpiteen välttämättömyyden oivaltaen ryhtyvät toimeen ja lahjoittavat, alkuun vaikka kuinka vaatimattomastikin, tuon rahaston pikaiseksi perustamiseksi ja kartuttamiseksi.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 41–42)

- 3 Voidaksenne vahvistaa tätä näinä päivinä ensiarvoisen tarpeellista opetuskampanjaa sekä hoitaa asianmukaisesti ja tehokkaasti muut moninaiset sekä henkiset että humanitääriset tehtävänne, on kiireellisen välttämättömyyden perustaa se keskusrahasto, joka yksityisten ystävien ja paikallisten neuvostojen anteliaasti tukemana ja ylläpitämänä tekee nopeasti mahdolliseksi suunnitelmanne pikaisen ja tarmokkaan toteuttamisen.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 49)

- 4 Mitä tulee äskettäin ystävien keskuudessa perustettuun bahá'í-rahastoon, uskon, että tämä on nyt selvä kaikille kautta maan. Kuten olen aikaisemmin ilmoittanut, vaikka yksityiset ystävät ja paikalliset neuvostot voivat täysin vapaasti määrätä kansalliselle henkiselle neuvostolle antamiensa lahjoitusten kohteen ja tarkoituksen, mielestäni on kuitenkin äärimmäisen tärkeää, että sekä yksilöiden että paikallisten neuvostojen kaikkialla maassanne pitäisi, kansallisen opetustyön erittäin suuren tärkeyden vuoksi ja todisteena täydellisestä luottamuksesta kansallisia edustajiaan kohtaan, pyrkiä lahjoittamaan auliisti, alkuun vaikka kuinka vähänkin, kansallisen bahá'í-rahaston ylläpitämiseksi ja kartuttamiseksi, jotta kansallisen neuvoston jäsenet voisivat täysin oman harkintansa mukaan käyttää varat mihin tahansa kiireellisenä ja välttämättömänä pitämäänsä tarkoitukseen.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 53–54)

- 5 - - Kansallisen neuvoston tehtävänä on - - harkita, missä määrin sen käytettävissä olevia varoja on mahdollista käyttää ystävien omien hankkeiden rahalliseen avustamiseen. Jos ystävien ja neuvostojen vastaus kansallisen rahaston puolesta tehtyihin vetoomuksiin on nopea, jatkuva ja antelias, olen varma siitä, että kansallinen neuvosto pitää oikeutettuna myötätuntoa, suopeutta ja aitoa yhteistyötä jokaista yksittäistä bahá'í- hanketta kohtaan. Haluaisin kuitenkin tässä työmme varhaisessa vaiheessa vakavasti kehottaa, ei vaan hartaasti pyytää, että ystävät eivät tuhlaisi ponnistelujaan vaan pyrkisivät vilpittömän, kypsän ja jatkuvan harkinnan jälkeen pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, mitkä ovat tämän hetken kaikkein kiireellisemmät vaatimukset ja tarpeet, sekä yhdistettyään näkemyksensä pyrkisivät kannattamaan ja tukemaan niitä ripeästi, täysysydämisesti ja ymmärtämyksellä.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 76–77)

- 6 - - Kansallisten henkisten neuvostojen työn hoitamiseksi tehokkaasti on sen jäsenten velvollisuutena yrittää, mikäli mahdollista, perustaa toiminnoilleen tarkoitusta vastaava ja pysyvä keskus, josta tiedotettaisiin laajalti ja virallisesti, niin että se tulisi tunnetuksi heidän sihteeristönsä päämajana. Kaikki alueen yksityisten ystävien ja paikallisten neuvostojen sekä Pyhästä maasta ja ulkomailta saapuva yhteydenpito tulisi osoittaa suoraan sinne. Sen ensimmäisenä velvollisuutena olisi olla ilman poikkeuksia, erottelua tai suosimista läheisessä ja jatkuvassa yhteydessä toimialueensa eri paikkakuntien ja erillään asuvien uskovien kanssa sekä ahkerasti ja pikaisesti levittää sekä heidän että ulkomailla olevien ystävien tietoon kaikki yleistä mielenkiintoa ja etua koskevat asiat.

Kansallisen rahaston instituutio on keskeisen tärkeä, jotta tämä arvokas tavoite voitaisiin saavuttaa ja tehokkuuden taso säilyttää. Haluaisin lakkaamatta kannustaa sekä yksityisiä uskovia että paikallisia neuvostoja kautta Intian ja Burman nousemaan täydestä sydäimestään ja sielustaan lahjoittamaan anteliaasti ja säännöllisesti sen rahaston ylläpitämiseksi ja kartuttamiseksi, josta suuresti riippuu heidän yritystensä onnistuminen.

Neuvon henkilökohtaisesti - - neuvostoa, jonka aikaisemmat Bahá'u'lláhin asian sekä moraaliset että taloudelliset palvelukset Intiassa ja muualla ovat kaiverretut sydämeeni, keskittämään voimansa ja tukemaan varoillaan kansallisen henkisen neuvoston ja kansallisen rahaston kaksoisinstituutioita. Uskon, että nämä pian pystyvät ottamaan kannettavakseen sen taakan, joka nyt painaa - -:n uhrautuvaisia ystäviä.

(Shoghi Effendin 25. maaliskuuta 1925 kirjoittamasta kirjeestä Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 7 Mitä tulee aineellisiin uhrauksiin asian hyvinvoinnin edistämiseksi, hän toivoo teidän ymmärtävän, että asian yleinen etu ohittaa yksilöiden edut. Esimerkiksi lahjoitukset yksilöiden hyvinvoinnin edistämiseksi ovat toisarvoisia kansallisiin ja paikallisiin rahastoihin sekä temppelirahastoon lahjoittamisen rinnalla.

Tämä on yleinen ohje. Tietenkin yksilöiden auttaminen on myös toivottavaa ja arvokasta, jos kerran pystyy auttamaan.

(Shoghi Effendin puolesta 24. marraskuuta 1925 kirjoitetusta kirjeestä kahdelle uskovalle)

- 8 Mitä tulee kansallisen rahaston instituutioon ja kansallisen henkisen neuvoston pöytäkirjassa esitettyyn talousarviojärjestelmään, haluan kiireellisesti muistuttaa teitä siitä, miten välttämätöntä on aina pitää mielessä se perusperiaate, että kaikkien rahastoon tehtävien lahjoitusten on oltava luonteeltaan puhtaasti ja ehdottomasti vapaaehtoisia. Kaikille tulisi tehdä selväksi ja ilmeiseksi, että kaikenlainen pakottaminen, vaikka kuinka lievä ja epäsuorakin, uhkaa sitä periaatetta, joka on ollut rahaston muodostamisen perustana sen alusta lähtien. Samalla kun yleisluonteiset, huolellisesti muotoillut ja sävyltään koskettavat ja arvokkaat vetoomukset ovat kaikissa olosuhteissa tervetulleita, olisi jätettävä jokaisen tunnollisen uskovan täysin vapaasti päätettäväksi hänen asian levittämiseen antamansa lahjoituksen luonne, määrä ja tarkoitus.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 101)

- 9 - - Kansallinen rahasto on vakiinnutettava lujasti, sitä on tuettava anteliaasti ja pidettävä yllä kaikkien voimin ja keskeytyksettä, sillä se on tulevan edistyksen ja tulevien saavutusten välttämätön edellytys. News Letter -tiedotuslehteä pitäisi laajentaa, levittää laajalti ja käyttää hyödyksi jaettaessa tietoa, koordinoitaessa toimintoja ja varmistettaessa kaikkien ystävien tuki asian laitoksille. Kehotan teitä vakavasti varmistamaan näiden työmme kahden perustavaa laatua olevan ja välttämättömän välineen menestyksen.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys 25. toukokuuta 1926 hänen puolestaan yksityiselle uskovalle kirjoitettuun kirjeeseen)

- 10 Pettymyksen, henkisen paineen ja huolen aikoina, joita meidän on väistämättä kohdattava, meidän pitäisi muistaa edesmenneen Mestarin kärsimyksiä. Pidän suuressa arvossa työtäsi, tarmokkuuttasi, valppauttasi ja huolenpitoasi sekä sydämesi hyvyttä. Jatka, ole hellittämätön, kaksinkertaista ponnistelusi, kertaa ja kirjoita uudelleen Rakastettumme neuvot ja ohjeet, kun olet yhteydessä yksilöihin ja neuvostoihin, kunnes ne painuvat heidän sydämeensä ja mieleensä. Tämä oli totisesti Rakastettumme tapa ja menetelmä, emmekä me voi koskaan tavoitella mitään parempaa. Tulevat sukupolvet muistavat ja ylistävät varmasti tämänhetkistä pioneerityötäsi. Rukoilen alati puolestasi. Kun on kyse lahjoituksista, meidän ei pitäisi käyttää vähäisintäkään painostusta vaan varmistua selvästi lahjoittajan halusta. Meidän pitäisi vedota ystäviin mutta ei pakottaa heitä.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama liite 9. heinäkuuta 1926 hänen puolestaan yksityiselle uskovalle kirjoitettuun kirjeeseen)

- 11 Bahá'ina meidän olisi seurattava profeetan menetelmää. Tiedämme, että lopulta asia voittaa ja sen rivit yhdistyvät täysin. Tiedämme, että Mestarin lupaukset toteutuvat lopulta, miksi siis antaisimme kohtaamamme merkityksettömän vastustuksen lannistaa itseämme. Meidän pitäisi pikemminkin lisätä antaumustamme ja olla hellittämättömiä rukouksissamme ja ponnistuksissamme. Shoghi Effendi on ryhtynyt käytettävissä oleviin toimenpiteisiin ja sekä kirjeitse että sähköitse kehottanut ystäviä antamaan moraalisen ja aineellisen tukensa kansalliselle rahastolle. Ihmisiltä vie aina aikaa siirtyä yhdestä hallinnosta toiseen. Tähän asti he ovat tottuneet pitämään paikallisia neuvostoja suoraan uskon keskuksen alaisina, ja tarvitaan jonkin verran aikaa ja harjaannusta, ennen kuin he pystyvät hyväksymään jonkin muun itsensä yläpuolelle. Amerikassa oli sama ongelma, ja kansallisen elimen työ näytti jonkin aikaa olevan lamaannuksissa, mutta henkilökohtaisten yhteyksien ja Shoghi Effendin lakkaamattomien muistutusten avulla tämä ongelma on ratkaistu, ja nyt näemme, miten kansallista neuvostoa pidetään ainoana elimenä, joka voi ottaa vastuulleen sellaisia asioita, jotka ovat paikallisten neuvostojen puhtaasti paikallisen toimialueen ulkopuolella.

(Shoghi Effendin, 7. syyskuuta 1926 Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu teoksessa *Dawn of a New Day*, s. 13–14)

- 12 - - Olen kehottanut heitä tukemaan johdonmukaisesti ja täydestä sydämestään kansallisen rahaston ja kansallisen neuvoston erittäin välttämättömiä ja elintärkeitä instituutioita. Heille kaikille on

tehtävä selväksi, että näiden kaksoisinstituutioiden jatkuva tukeminen on kaikkien tulevien saavutusten kulmakivi, päävaikutin, josta kaikki tulevat siunaukset virtaavat. - -

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys edellä olevaan kirjeeseen)

- 13 - - mielestäni meidän olisi pidettävä bahá'í-hallinnon itsestään selvänä ja ohjaavana periaatteena sitä, että vain niitä, jotka jo tuntevat uskon omakseen ja joita pidetään sen tunnustautuneina ja varauksettomina kannattajina, olisi pyydettyä tulemaan mukaan tekemään yhteistyötä silloin, kun on kyse nimenomaan bahá'í-toiminnasta eikä luonteeltaan humanitäärisistä, yleishyödyllisistä tai hyväntekeväisyshankkeista, joita tulevaisuudessa saatetaan hoitaa bahá'íden suojeluksessa. Sillä sen lisäksi, millaisia kiusallisia hankaluuksia muiden kuin uskovien osallistuminen luonteeltaan puhtaasti bahá'í-laitosten rahoittamiseen saattaisi mahdollisesti aiheuttaa tulevaisuudessa bahá'í-yhteisön hallinnolle, olisi muistettava, että nämä nimenomaiset bahá'í-laitokset, jotka olisi nähtävä Bahá'u'lláhin maailmalle suomina lahjoina, voivat toimia parhaiten ja ulottaa tehokkaimmin vaikutuksensa maailmaan vain, jos ne pystytetään ja niitä pidetään yllä yksinomaan niiden tuella, jotka ovat täysin tietoisia Bahá'u'lláhin ilmoitukseen sisältyvistä väitteistä ja hyväksyvät ne varauksetta. Kuitenkin sellaisissa tapauksissa, jolloin uskon ystävä tai uskolle myötemielinen innokkaasti vaatii saada lahjoittaa rahaa uskon edistämiseksi, uskovien valitsemien edustajien pitäisi hyväksyä tällaiset lahjoitukset ja asianmukaisesti ilmoittaa ottaneensa ne vastaan sekä tehdä selväksi, että ne käytetään vain bahá'í-rahaston sen osan vahvistamiseksi, joka on omistettu yksinomaan yleishyödyllisiin tai hyväntekeväisyystarkoituksiin. Sillä kun Bahá'u'lláhin uskon toimiala ja vaikutusvalta laajenevat ja bahá'í-yhdyskuntien voimavarat vastaavasti moninkertaistuvat, tulee yhä toivottavamaksi pitää erillään bahá'í-rahaston ne haarat, joiden avulla huolehditaan koko maailman tarpeista ja ne haarat, jotka on erityisesti tarkoitettu edistämään uskon välittömiä etuja. Tästä bahá'í-toiminnan ja humanitäärisen toiminnan selvästä erottamisesta ei pidä kuitenkaan tehdä sitä johtopäätöstä, että Bahá'u'lláhin uskon liikkeelle paneva päämäärä olisi ristiriidassa tämän päivän humanitääristen ja yleishyödyllisten instituutioiden tavoitteiden ja päämäärien kanssa. Pikemminkin uskon jokaisen järkevä edistäjän olisi oivallettava, että tässä asian kehittymisen ja kiteyttämisen varhaisessa vaiheessa tällaiset erottelevat ja varotoimenpiteet ovat väistämättömiä ja jopa välttämättömiä, jotta uskon kehityksensä alussa olevat laitokset voisivat tulla esiin voitokkaina ja vahingoittumattomina niitä ympäröivien sekavien ja usein ristiriitaisten etujen nykyisestä kaaoksesta. Tätä varoittavaa huomautusta ei voitane pitää epäasianmukaisena aikana, jolloin me, haluten palavasti nähdä Mashriqu'l-Adhkárin pikaisen valmistumisen, emme ole vain alttiita suostumaan sellaisten henkilöiden toiveisiin, jotka vielä uskoon perehtymättöminä haluavat antaa taloudellista apua sen laitoksille, vaan saatamme jopa olla taipuvaisia pyytämään heiltä tällaista apua, koska he voivat sitä antaa. Varmastikin meidän tärkein velvollisuutemme on suoriutua kaikkein pyhimmästä tehtävästämme niin hyvin, ettei tulevaisuudessa panettelijan kieli eikä pahansuovan kynä uskalla vihjailla, että näin kaunis, näin merkittävä rakennus olisi pystytetty minkään muun kuin Bahá'u'lláhin uskon vakuuttuneiden kannattajien pienen mutta päättäväisen joukon yksimielisten, yksinomaisten ja uhrautuvaisten ponnisteluiden avulla. Kuinka hienovarainen onkaan tehtävämme, kuinka tärkeä velvollisuus painaakaan meitä, joita kutsutaan toisaalta säilyttämään loukkaamattomana Bahá'u'lláhin uudistavan uskon eheys ja identiteetti sekä toisaalta näyttämään

toteen sen avaria, sen humanitäärisiä, sen kaiken kattavia periaatteita!

On totta, ettemme voi olla työmme nykyisessä vaiheessa ymmärtämättä, miten äärimmäisen vähäinen on sellaisten lahjoittajien määrä, jotka voivat taloudellisesti tukea tätä valtavaa, tätä huolellisesti laadittua ja kallista hanketta. Olemme täysin selvillä niistä monista asioista ja erilaisista bahá'í-toiminnoista, jotka on väistämättä jätettävä odottamaan, kunnes yhdistyneen toiminnan suunnitelma on viety onnistuneeseen päätökseen. Tiedämme liiankin hyvin, miten kiireellisesti tarvitaan jonkinlainen sopiva ja konkreettinen asiaa elävöittävän hengen ilmentymä, joka sijaitisi Amerikan mantereiden sydämessä ja toimisi sekä nopeasti kasvavan uskon moninaisten toimintojen todistajana että niiden tapahtumakeskuksena. Emmekö siis voisi näiden mielteiden kannustamina ryhtyä toimeen ja päättää lujemmin kuin koskaan ennen jouduttaa kaikin vallassamme olevin keinoin tämän kaikki voimavarat vievän mutta ansiokkaan tehtävän täyttämistä? Anon teiltä, rakkaat ystävät, ettette anna lukumäärämme tai voimavarojemme rajallisuuden tai edes väistämättömien takaiskujen kokemusten, joita jokainen suuri hanke on varmasti kohtaava, hämärtää näkemystänne, sumentaa toiveitanne tai lamaannuttaa ponnistelujanne jumalallisesti määrätyn tehtävänne loppuun viemiseksi. Pyydän teitä hartaasti, ettette myöskään salli pienimmänkään harhautumisen oman edun tavoittelun ja kompromissin poluille tukkia noita elävöittävän armon kanavia, joiden kautta ainoastaan voi saada sen innoituksen ja voiman, joka on elintärkeä paitsi menestyksekkäälle aineelliselle rakentamiselle myös sen korkean päämäärän toteutumiselle.

(Shoghi Effendi, Bahá'í Administration, s. 182–184)

- 14 Olette kysyneet joistakin suunnitelmista kerätä varoja temppeliä varten. Shoghi Effendi uskoo, että paras ja ylevin menetelmä on ottaa vastaan vapaaehtoisia lahjoituksia, jotka on annettu spontaanisti haluten uhrata jotakin asian edistämiseksi. Uhrauksin on tämä temppeli rakennettava. Juuri tämä on todella ansiokas menetelmä. Sen vuoksi tämä periaate sulkee pois jokaisen menetelmän, johon sisältyy apua muilta kuin bahá'íilta. Yksin bahá'iden on rakennettava bahá'í-temppeli; se ei ole tavallista humanitääristä toimintaa, johon voitaisiin pyytää kenen tahansa apua. Joka tapauksessa Shoghi Effendi on selittänyt täysin nämä asiat kansalliselle neuvostolle, ja te voitte helposti kääntyä sen puoleen saadaksenne aiheesta lisätietoa.

(Shoghi Effendin puolesta 14. huhtikuuta 1932 kirjoitetusta kirjeestä Kenoshan Henkiselle Neuvostolle Wisconsinissa, Bahá'í News -lehdessä no. 64, heinäkuu 1932, s. 4)

- 15 Vaikka Shoghi Effendi kehottaakin jokaista uskovaa uhraamaan niin paljon kuin mahdollista kansallisen neuvoston rahastoon lahjoittamiseksi, hän ei kuitenkaan pidä suotavana, että tätä tarkoitusta varten otetaan velkaa. Meitä pyydetään antamaan sitä, mitä meillä on, ei sitä, mitä emme omista, eikä varsinkaan, jos tämä teko aiheuttaa muille kärsimystä. Tällaisissa asioissa meidän olisi käytettävä harkintaa ja viisautta ja uskouduttava muille omistautuneille bahá'ille.

(Shoghi Effendin puolesta 4. toukokuuta 1932 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 16 Shoghi Effendi haluaa minun ilmoittavan, että hän on vastaanottanut 8. toukokuuta 1932 päivätyn kirjeesi, jossa kerroitte joistakin tapauksista, jotka sattuivat tämän vuoden konventissa, erityisesti kerättäessä varoja temppeliä varten. Hän oli hyvin iloinen kuullessaan noissa kokouksissa vallinneesta suurenmoisesta hengestä, sillä vain antaumuksen ja uhrautuvuuden hengen avulla asia voi menestyä ja sen sanoma sulkea piiriinsä koko maailman.

Oli myös suurenmoista nähdä yleisön osoittama innostus yleisötilaisuuksissa, jotka olivat osa konventin ohjelmaa. Shoghi Effendi toivoo, että temppelin vähitellen valmistuessa tämä mielenkiinto kasvaa ja ihmiset yrittävät saada osansa ystäviä motivoivasta hengestä ja hyväksyttyään Bahá'u'lláhin uskon nousevat palvelemaan sitä ja omistavat elämänsä sen levittämiseksi.

Tällaiset kokoontumiset varojen keräämiseksi ovat sallittuja, jos ne toteutetaan todellisen uhrautuvaisuuden hengessä, mutta eivät siinä tapauksessa, jos yleisöä tarkoituksellisesti kiihotetaan ja heidät yritetään saada maksamaan joukkopsykologiaa käyttäen. Shoghi Effendi on toistuvasti ilmoittanut, että ystäviä ei tulisi painostaa, ja psykologinen painostus kuuluu tähän kategoriaan. On kuitenkin suuri ero tällaisten uskonnollisten yhteisöjen usein käyttämien kokousten ja sellaisen aidon hiljaisen, rukousilmapiiirin välillä, jolloin joku omasta halustaan innoittuu tekemään jonkin uhrauksen. Ero on hyvin hienovarainen, mutta puheenjohtajan velvollisuutena on käyttää valtaansa ja huolehtia, ettei tämä toivottava muoto vääristy toiseksi. Kaikki uskon toiminta tulisi hoitaa arvokkaalla tavalla. Shoghi Effendi on varma, että viime konventissa kerätyt varat eivät olleet tulosta joukkopsykologian käytöstä vaan ystävien rukoushenkisestä asenteesta ja heidän halustaan tehdä entistä suurempia uhrauksia.

(Shoghi Effendin puolesta 28. toukokuuta 1932 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 67, lokakuu 1932, s. 15)

- 17 - - Lahjoituksenne temppeliä varten samoin kuin se merkittävä tapa, jolla avustatte uskovia heidän ponnisteluissaan laajentaa julkisen toimintansa piiriä, ovat teidän antamianne todellisia ja kestäviä panoksia uskon hyväksi. Ja vaikka tällä hetkellä ette pysty avustamaan taloudellisesti yhtä paljon kuin menneinä vuosina, teidän ei tulisi lannistua, vielä vähemmän tuntea pettymystä. Sillä paras tapa, jolla voitte tehokkaasti tukea temppelin asiaa, ei ole aineellisten keinojen avulla vaan moraalinen tuki, jonka antaminen tuon pyhän ja ainutlaatuisen rakennuksen rakentamisesta huolehtiville on teidän ensisijainen velvollisuutenne. Juuri antamus, vilpittömyys ja aito innokkuus voivat aikaa myöten varmistaa rakastetun temppelimme valmistumisen. Aineelliset seikat, vaikkakin välttämättömiä, eivät suinkaan ole kaikkein tärkeimpiä. Muussa tapauksessa temppeli ei olisi koskaan edennyt siihen vaiheeseen, jonka se jo on niin hyvin saavuttanut. Sillä yhdyskunnan voimavarat ovat rajalliset, ja viimeisten kahden vuoden aikana ennenkuulumaton maailmanlaajuinen taloudellinen kriisi on vaikuttanut niihin vakavasti. Kuitenkin näistä kaikista aineellisista esteistä huolimatta temppeli on vakaasti edistynyt, ja jo tämä seikka riittää vakuuttamaan jokaisen puolueettoman tarkkailijan uskoa elävöittävästä jumalallisesta voimasta, jonka edessä kaikkien aineellisten vaikeuksien väistämättä on väistyttävä.

(Shoghi Effendin puolesta 30. joulukuuta 1933 kirjoitetusta kirjeestä kahdelle uskovalle)

- 18 - - Hän toivoo teidän erityisesti tähdentävän uskoville, miten välttämätöntä heidän on ylläpitää temppeliä varten tehtyjen lahjoitusten virtaa, ja myös painottavan, miten tärkeä on kansallisen bahá'í-rahaston instituutio, joka näinä uskon hallinnollisen kehityksen varhaisina päivinä on liikkeen kasvun ja leviämisen korvaamaton välikappale. Lahjoitukset tähän rahastoon ovat lisäksi käytännöllinen ja tehokas keino, jolla uskova voi mitata uskonsa määrää ja luonnetta, ja osoittaa teoillaan uskolle antautumisensa ja sitä kohtaan tuntemansa kiintymyksen voimakkuuden.

(Shoghi Effendin puolesta 25. syyskuuta 1934 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 88, marraskuu 1934, s. 1–2)

- 19 - - Suojelija haluaisi antaa neuvostolenne ohjeeksi, että edelleen tähdennätte uskoville, miten välttämätöntä heidän on lahjoittaa säännöllisesti kansalliseen rahastoon riippumatta siitä, tarvitaanko varoja kiireellisesti johonkin vai ei. Mikään muu kuin lahjoitusten jatkuva virta tähän rahastoon ei todellakaan voi varmistaa sitä taloudellista vakautta, josta uskon laitosten kehitys niin suurelta osin on nyt pakostakin riippuvainen.

(Shoghi Effendin puolesta 29. heinäkuuta 1935 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 95, lokakuu 1935, s. 1)

- 20 Amerikan bahá'í-yhdyskunnan toimintojen laajentuessa ja sen maailmanlaajuisen arvovalan vastaavasti lisääntyessä tulee kansallisen rahaston instituutio, peruskallio, jonka varaan kaikki muut laitokset vääjäämättä nojaavat ja perustetaan, entistä tärkeämmäksi, ja kaikkien uskovien olisi tuettava sitä yhä enemmän sekä omien kykyjensä mukaan että yhteisin ponnisteluin, olivatpa he sitten ryhmiksi tai paikallisiksi neuvostoiksi järjestäytyneitä. Varojen hankinta kansallisen rahaston tukemiseksi on tällä hetkellä niiden kehittyvien laitosten sydänveri, joiden pystyttämiseksi te uurastatte. Sen tärkeyttä ei varmaankaan voida yliarvioida. Sanoin kuvaamattomat siunaukset kruunaavat epäilemättä jokaisen tähän päämäärään suunnatun ponnistuksen. Odotan innokkaasti ja rukoushengessä uutisia uskomme hallintojärjestyksen niin elintärkeän osan ennennäkemättömästä laajenemisesta.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys 29. heinäkuuta 1935 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 21 Mitä tulee kysymykseenne lahjoituksista temppelirahastoon; ystäviä pitäisi varmastikin rohkaista ja jopa kehottaa tukemaan sitä taloudellisesti samoin kuin asian muitakin kansallisia laitoksia. Mutta heitä ei missään olosuhteissa saisi vaatia tekemään niin.

Mitä tulee periaatteeseen ”antaa niin paljon kuin on varaa”, se ei mitenkään rajoita tai sulje pois itsensä uhraamisen mahdollisuutta. Henkilön lahjoituksille kansalliseen rahastoon ei voi olla mitään rajaa. Mitä enemmän pystyy antamaan, sen parempi, varsinkin kun tällaisen lahjoituksen edellytyksenä on lahjoittajan muiden halujen ja toiveiden uhraus. Mitä suurempi uhraus, sitä ansiokkaampi se tietenkin on Jumalan silmissä. Sillä loppujen lopuksi merkittävintä ei ole se, miten paljon lahjoittaa, vaan tämän lahjoituksen aiheuttaman puutteen määrä. Meidän tulisi aina ottaa

huomioon lahjoittamisen henki eikä pelkkää lahjoittamisen tekoa, kun painotamme uskon eri rahastojen yleisen ja varauksettoman tukemisen välttämättömyyttä.

(Shoghi Effendin puolesta 31. joulukuuta 1935 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 250, joulukuu 1951, s. 1)

- 22 Ennen kaikkea hän haluaa teidän kauttanne toistaa toivomuksensa, jonka hän jo ilmaisi kansalliselle henkiselle neuvostolle äskettäin lähettämässään sähkeessä, että kansallisen rahaston, joka epäilemättä on kaikkia asian toimintoja tukeva peruskallio, olisi saatava kaikkien uskovien jatkuva ja varaukseton tuki. Sekä paikallisten neuvostojen että yksityisten uskovien olisi ymmärrettävä, että elleivät he lahjoita tähän rahastoon säännöllisesti ja anteliaasti, uskon kehitys Intiassa ja Burmassa ei vain huomattavasti viivästy vaan väistämättä pysähtyy. Kansallisen henkisen neuvoston kansalliseen rahastoon pitäisi jatkuvasti virrata varoja, mikäli tämä elin toivoo voivansa kunnolla hoitaa uskon moninaisia ja jatkuvasti lisääntyviä toimintoja. Jokaisen bahá'ín, olipa hän kuinka köyhä tahansa, tulee ymmärtää, miten vakava vastuu hänellä on tässä yhteydessä, ja hänen olisi luotettava siihen, että hänen henkinen kehityksensä Bahá'u'lláhin maailmanjärjestykseen uskovana on suuresti riippuvainen siitä, kuinka hän teoillaan osoittaa valmiutensa tukea aineellisesti uskonsa jumalallisia laitoksia.

(Shoghi Effendin puolesta 17. heinäkuuta 1937 kirjoitetusta kirjeestä Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, Dawn of a New Day, s. 68)

- 23 - - Joka ikisen uskovan on lannistumatta kansakuntaa koettelevista epävakaisuudesta, vaaroista ja taloudellisesta kireydestä noustava ja varmistettava koko kyvykkyydellensä se varojen jatkuva ja runsas virta kansalliseen rahastoon, josta suunnitelman onnistunut toteutuminen on pääasiassa riippuvainen.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys hänen puolestaan 30. tammikuuta 1938 Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle kirjoitettuun kirjeeseen, Messages to America, s. 11)

- 24 Mitä tulee kansalliseen rahastoon, jonka olette raportoineet kärsivän sekä yksityisiltä uskovilta että paikallisilta neuvostoilta ja ryhmiltä tulevien lahjoitusten yleisestä vähenemisestä: on selvää, että elleivät kaikki uskovat, yksin ja yhteisesti, anteliaalla ja jatkuvalla tuellaan ylläpidä säännöllisten lahjoitusten virtaa, kansallinen rahasto ei koskaan pysty vastaamaan uskon tarpeisiin ja vaatimuksiin, erityisesti näinä päivinä, jolloin amerikkalaisten uskovien kansalliset toiminnot ovat huomattavasti kasvamassa ja laajenemassa.

(Shoghi Effendin puolesta 3. helmikuuta 1941 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no.143, toukokuu 1941, s. 3)

- 25 Todellakin se suurenmoinen henki, joka elävöittää amerikkalaisia uskovia näinä päivinä, on suuren ilon ja innoituksen lähde Suojelijalle, ja uusista voitoista ja uusista uhrauksista kertovien uutisten saapuessa voi nähdä hänen mielialansa kohoavan ja uuden voiman aallon pyyhkivän hänen ylitseen – niin väsynyt ja yllirasittunut kuin hän usein onkin.

Tässä yhteydessä häntä liikutti suuresti huomaavaisesti mukaan liittämäsi kirje tuolta rakkaalta bahá'íltä, joka antoi halvan ja kalliin ruumisarkun hinnanerotuksen uskon rahastoon. Tällaiset uhraukset osoittavat ystävien kyvykkyyden ja varmistavat uskon todellisen perustan.

(Shoghi Effendin puolesta 4. toukokuuta 1941 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansallisen Henkisen Neuvoston rahastonhoitajalle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 144, kesäkuu 1941, s. 2–3)

- 26 Tietoisena kansallisen rahaston tilasta ja sen hoitajia kohtaavan tehtävän kiireellisyyden ymmärtäen halusin omistaa amerikkalaisten uskovien kansainväliseen rahastoon antaman lahjoituksen opetuskentällä ystäviä nyt ratkaisevasti kohtaavalle ja haastavalle työlle. Niin suuresti kuin arvostankin sitä henkeä, joka sai sinut ja jäsentoverisi antamaan tämän kuukausittaisen lahjoituksen asialle sen Maailmankeskukseen, tunsin velvollisuudekseni pyhittää tämän lahjoituksen seitsenvuotissuunnitelman vielä ollessa voimassa sille elintärkeälle opetustyölle, josta suunnitelman onnistuminen on viime kädessä riippuvainen. Nähdessä levittäytyvän kentän suunnattoman laajuuden ja oman työnsä mahdollisuudet siinä sekä loistavan lupauksen tulevista siunauksista, joita tuollainen työ varmasti tuottaa, nouskoot ystävät uhrautuvaisuuden vielä suurempiin korkeuksiin ja osoittakoot yhteistunnon jalompia ilmauksia sen kriittisen tilanteen edessä, joka niin hellittämättä tarvitsee heidän tukeaan.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys Yhdysvaltain ja Kanadan Kansallisen Henkisen Neuvoston rahastonhoitajalle 26. lokakuuta 1941 kirjoitettuun kirjeeseen, Bahá'í News 1941 (joulukuu 1941, s. 2)

- 27 - - Ei ole mitään huomauttamista siihen - - että henkinen neuvosto merkitsee muistiin lahjoittajien nimet ja vastaanotetut rahasummat, mutta bahá'íta ei saa koskaan painostaa lahjoittamaan, vaan lahjoitusten on oltava vapaaehtoisia, ja niitä tulisi pitää luottamuksellisina, elleivät ystävät itse halua mainita niistä avoimesti.

(Shoghi Effendin puolesta 26. lokakuuta 1945 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 28 Vastauksena kysymyksiinne: hänen mielestään ei ole toivottavaa asettaa mitään ehtoja bahá'í-rahastoon lahjoittamiselle. Tämä on täysin henkilökohtainen asia, ja jokaisen uskovien on toimittava oman arvostelukykynsä ja uskon tarpeiden mukaisesti. Kriisiaikoina, kohtasipa kriisi sitten uskon toimintaa tai omaa perhettä, ihmiset luonnollisesti käyttäytyvät eri tavoin kuin normaaleissa olosuhteissa. Jokaisen bahá'ín on kuitenkin itse tehtävä päätöksensä näistä asioista.

(Shoghi Effendin puolesta 19. lokakuuta 1947 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle, Unfolding Destiny, s. 447–448)

- 29 Esittämäännne kysymykseen liittyen: ensiksikin jokainen uskova on vapaa seuraamaan omaatuntoaan siinä, miten hänen tulisi käyttää omat rahansa. Toiseksi meidän on aina pidettävä mielessä, että maailmassa on niin vähän bahá'íta maailman väkilukuun nähden ja niin paljon puutteessa eläviä ihmisiä, että vaikka me kaikki antaisimme kaiken, mitä meillä on, se lievittäisi vain äärettömän pientä osaa kärsimyksistä. Tämä ei suinkaan tarkoita sitä, etteikö meidän pitäisi auttaa puutteessa

olevia: meidän pitäisi, mutta uskolle tekemämme lahjoitukset ovat varmin tapa poistaa lopullisesti nälän ja kurjuuden taakka ihmiskunnan yltä, sillä vain Bahá'u'lláhin – alkuperältään jumalallisen – järjestelmän avulla voi maailma päästä jaloilleen ja puute, pelko, nälkä, sota ja niin edelleen voidaan poistaa. Muut kuin bahá'ít eivät voi ottaa osaa työhömmme tai tehdä sitä puolestamme; siis todellakin ensimmäinen velvollisuutemme on tukea omaa opetustyötämme, sillä se johtaa kansakuntien tervehtymiseen.

(Shoghi Effendin puolesta 8. joulukuuta 1947 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 210, elokuu 1948, s. 3)

- 30 Vastauksena kysymykseenne lahjoituksista: yksilön itse on päätettävä; jos hän haluaa lahjoittaa jonkin summan tiettyyn tarkoitukseen, hän voi vapaasti tehdä niin, mutta ystävien olisi kuitenkin ymmärrettävä, että lahjoitusten liian tarkka erittely sitoo neuvoston kädet ja estää sitä huolehtimasta monista velvollisuuksistaan bahá'í-toiminnan eri alueilla.

(Shoghi Effendin puolesta 23. kesäkuuta 1950 kirjoitetusta kirjeestä Kanadan Kansalliselle Henkisellevä Neuvostolle, Messages to Canada s. 15)

- 31 - - Hän ehdottaa, että annatte maailmanympärimatkaan aikomanne summan uskolle poikanne muistoksi. Bahá'u'lláh sanoo, että tällaiset teot auttavat rakastetun edesmenneen sielun edistymistä tuonpuoleisessa elämässä. Poikanne kuoli kärsien, nuoruudessaan. Ehkäpä osallistuminen tämän maailman kaikkein rakentavimpaan työhön toisi hänelle erityistä rauhaa ja iloa.

(Shoghi Effendin puolesta 19. syyskuuta 1951 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 32 Vastauksena kysymykseenne: ystävät voivat antaa lahjoituksensa rahastonhoitajalle, tai jos he haluavat pysyä tuntemattomina ja antavat pieniä rahasummia, sitä varten voidaan varata keräysastia. Paikallinen neuvosto voi päättää tästä asiasta.

(Shoghi Effendin puolesta 29. syyskuuta 1951 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 33 Suojelija on varma, että uskossa jonkin aikaa epäaktiivisen ystävänne tekemä lahjoitus innoittaa hänet uuteen palveluun. Mikään uskossa ei tuo menestystä siinä määrin kuin palvelu. Palvelu on jumalallisia vahvistuksia puoleensa vetävä magneetti. Näin ollen, kun ihmiset ovat aktiivisia, Pyhä henki siunaa heitä. Kun he ovat toimeettomia, Pyhä henki ei voi löytää sijaa heissä, ja näin he jäävät osattomiksi sen parantavista ja elvyttävistä säteistä.

(Shoghi Effendin puolesta 12. heinäkuuta 1952 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 34 - - Nyt on uskon Maailmankeskuksen rakentamisen aika, ja ystävät eivät ainoastaan voi vapaasti lahjoittaa, vaan heitä rohkaistaan lahjoittamaan suoraan kansainväliseen rahastoon ja Bábin hautapyhäkön rahastoon.

Tietenkään Suojelijan ajatuksena ei ole koskaan ollut, että lahjoittaessaan kansainvälisiin rahastoihin ystävät laiminlöisivät velvollisuuksiaan paikallisia ja kansallisia rahastoja kohtaan. Mutta varmastikaan hänen tarkoituksensa ei ollut, että ystävien on ensin lahjoitettava paikalliseen ja sitten kansallisiin rahastoihin, ennen kuin he lahjoittavat uskon kansainvälistä toimintaa varten, joka on tänä aikana ensiarvoisen tärkeää.

Ystävien lahjoituksia koskeva yleinen periaate on muuttumaton: kaikki voivat vapaasti lahjoittaa mihin tahansa rahastoihin haluavat, ja siinä määrin kuin heidän omatuntonsa ja uhrautumisen halunsa heitä siihen innoittavat. Tänä aikana meidän on kuitenkin aktiivisesti muistettava Suojelijan monet ohjeet siitä, että meidän on nyt kehitettävä uskon kansainvälistä toimintaa ja tämän vuoksi myös sen kansainvälisiä rahastoja.

(Shoghi Effendin puolesta 25. maaliskuuta 1953 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 35 Mainitsitte 28.9.1953 päivätyssä kirjeessänne - - suuruudesta summasta, joka sisältyy neuvostonne talousarviossaan Maailmankeskukselle osoittamaan summaan. Tähän asiaan liittyvä periaate on seuraava: Suojelijan mielestä neuvostonne olisi vuosittaista talousarviotaan tehdessään ja sovittuaan uskon kansainvälisen keskuksen käyttöön tarkoitettua summasta pantava heti tuo summa sivuun, jotta se olisi Suojelijan käytettävissä. Mitään bahá'íden kansainväliselle keskukselle lahjoittamia varoja ei tulisi laskea mukaan tähän tilitykseen, joka on kansallinen yhteislahjoitus ja jolla ei ole mitään tekemistä teidän kauttanne Maailmankeskukseen lähetettyjen yksityisten tai paikallisten lahjoitusten kanssa.

(Shoghi Effendin puolesta 20. kesäkuuta 1954 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 36 Rouva X:n muistoksi kansainväliseen rahastoon tekemäänne lahjoitusta arvostetaan suuresti. Se, että hänen nimensä liitetään nyt Maailmankeskuksessa tehtävään työhön, on oleva hänelle suuri ilon aihe.

(Shoghi Effendin puolesta 10. elokuuta 1956 kirjoitetusta kirjeestä Ann Arborin Henkiselle Neuvostolle, Michigan, USA)

- 37 - - Suojelijan mielestä nyt, kun on perustettu uusi kansallinen neuvosto, jolla on päämaja Kampalassa, neuvoston tulisi avata oma pankkitili. Kun tämä on tehty, Kampalan temppeliä varten vastaanottamaan varat tulisi siirtää heille, tallettaa heidän tililleen. Tämä ei koske vain herra X:n anteliasta lahjoitusta vaan myös aikaisemmin vastaanottamianne lahjoituksia ja kaikkia niitä, jotka vastaanotatte tulevaisuudessa.

(Shoghi Effendin puolesta 10. kesäkuuta 1956 kirjoitetusta kirjeestä Musa Bananille, Jumalan asian kädelle Afrikassa)

- 38 Suojelija on huomannut kansallisen neuvoston marraskuun kokouksen pöytäkirjasta sivulta 28, että kansallinen neuvosto suunnittelee lahjoittavansa - - dollarin summan Australian ja Uuden Seelannin neuvostolle heidän temppeliään varten. Hän haluaa tietää, onko tämä rouva Collinsin tätä tarkoitusta varten tekemä lahjoitus vaiko toinen lahjoitus, joka annetaan kansallisen neuvoston varoista. Jos se on rouva Collinsin lahjoitus, se tulisi luonnollisesti antaa hänen nimissään.

(Shoghi Effendin puolesta 15. joulukuuta 1956 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 39 - - On erityisesti taattava, että tämän toiminnan keskeytymättömälle kehitykselle elintärkeä ja olennainen kansallisen rahaston instituutio saa varauksettoman, alati lisääntyvän ja yleisen tuen uskovien enemmistöltä, jonka hyvinvoinnin vuoksi ja jonka nimissä tämä hyvää tekevä toiminta on aloitettu ja tehty. Kaikkien on osallistuttava, olivatpa heidän voimavaransa miten vaatimattomat hyvänsä.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys 8. elokuuta 1957 hänen puolestaan Keski- ja Itä-Afrikan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle kirjoitettuun kirjeeseen)

II Neuvostojen vastuu bahá'í-rahastoista huolehdittaessa

- 40 - - Uskoa kohtaavat taloudelliset kysymykset ovat hyvin kiireellisiä ja tärkeitä. Niihin tarvitaan arvostelukykyinen hallinto ja viisaat toimintaperiaatteet. Meidän on tutkittava uskon tarpeet, selvitettävä, mikä alue antaa parhaimman tuloksen, ja myönnettävä sitten tarvittavat varat. Tällainen tehtävä on varmasti hyvin vaikea ja vastuullinen.

(Shoghi Effendin puolesta 19. joulukuuta 1929 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 41 Mitä tulee hänen erityislahjoitukseensa opetusrahastoon: hänen mielestään tämä asia on jätettävä täysin kansallisen henkisen neuvoston harkittavaksi. Hän uskoo, että huomattavan summan jatkuva käyttö apua tarvitsevien opettajien matkakustannuksiin on tällä hetkellä kansallisen rahaston pääasiallinen velvollisuus. Olisi ponnisteltava niin paljon kuin mahdollista opetustyön laajentamisen helpottamiseksi auttamalla niitä, jotka eivät taloudellisista syistä pysty pääsemään määränpäähänsä, ja kun he ovat sinne päässeet, rohkaistava heitä asettumaan sinne ja hankkimaan siellä toimeentulonsa.

(Shoghi Effendin puolesta 14. marraskuuta 1936 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 105, helmikuu 1937, s. 1)

- 42 Vastauksena kansalliseen bahá'í-rahastoon liittyvään kysymykseesi: toimivallan julistuksessa tai ohjesäännöissä ei ole mitään, mikä estää varojen myöntämisen kenelle tahansa yksityishenkilölle, joka on suuressa taloudellisessa ahdingossa. Mutta on painotettava, ja ystävien olisi selvästi ymmärrettävä, että uskon kansalliset edut ja tarpeet tulevat ehdottomasti ennen henkilökohtaisia ja

yksityisiä tarpeita. Kansallisen henkisen neuvoston velvollisuutena on menetellä kansallisen rahaston suhteen siten, ettei se salli uskon kansallisten etujen vaarantuvan yksilöiden tarpeiden vuoksi, jotka ovat selvästikin ohimeneviä Jumalan uskon kestäviin etuihin verrattuina. Harvinaisissa ja poikkeuksellisissa tapauksissa, kun uskovalla ei todellakaan ole mitään muuta keinoa aineelliseen toimeentuloonsa, kansallinen henkinen neuvosto voi joko osallistua hänen kuluihinsa kansallisesta rahastosta tai erityisesti vedota uskoviin saman lopputuloksen saavuttamiseksi. Tällaisista yksilön paikallisista ja henkilökohtaisista tarpeista huolehtiminen kuuluu perheelle, yhteiskunnalle tai paikalliselle neuvostolle. Jos näistä ainoallakaan ei ole siihen mahdollisuuksia, kansallinen henkinen neuvosto voi, jos se on vakuuttunut tilanteen vakavuudesta, kiireellisyydestä ja oikeudenmukaisuudesta, myöntää osan rahastostaan tähän tarkoitukseen.

(Shoghi Effendin puolesta 17. heinäkuuta 1937 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 43 - - Suojelija voi vain esittää pääpiirteittäin teille periaatteen, eli että bahá'í-varoja ei pitäisi sijoittaa sellaisen paikan jälleenrakentamiseen, johon liittyy joidenkin ystävien rakkaita muistoja mutta joka ei todella palvele uskovien enemmistöä. - -

Suojelija tarkoittaa sitä, että kansallisten elinten pitäisi kansallisia instituutioita luodessaan käyttää tervettä arvostelukykä asiaan liittyvän taloudellisen sijoituksen vuoksi. Tämä on vain kohtuullista.

(Shoghi Effendin puolesta 8. kesäkuuta 1952 kirjoitetusta kirjeestä Kanadan Kansalliselle Henkisellev Neuvostolle, Messages to Canada, s. 28)

- 44 Hän kehottaa neuvostoaan sen lisäksi, että joudutatte temppelin rakennustöitä niin paljon kuin on kohtuudella mahdollista, valvomaan huolellisesti kustannuksia ja estämään arkkitehtia saamasta tuhlaavaisia päähänpistojä. Vain viisaalla säästäväisyydellä, epäolennaisen pois jättämisellä, pääasioihin keskittymisellä ja työn huolellisella valvonnalla Suojelija itse on pystynyt rakentamaan Maailmankeskukseen Bábin hautapyhäkön ja Kansainvälisen arkiston sekä ympäröimään pyhät paikat puutarhoin, jotka yleisön silmissä näyttävät ylenpalttisilta puutarhoilta mutta jotka itse asiassa ovat ankaran ja taloudellisen suunnittelun tulosta. Tämä ei ainoastaan varmista temppelin talousarviossa pysymistä vaan se on myös hyödyllinen esimerkki afrikkalaisille bahá'ílle, joita ei tulisi johdattaa uskomaan, että koska maailman bahá'ít rakentavat heille temppelin heidän kotimaansa sydämeen, meidän varamme ovat rajattomat, ja että uskon toimintoja voidaan tukea ulkomailta. Mitä paremmin he näkevät, että heidän oman temppelin sä rakentamisessa ollaan taloudellisia ja töitä valvotaan älykkäästi, sitä enemmän he rohkaistuvat tuntemaan taloudellista vastuuta omaa kansallista hallintoelintään kohtaan. Koska he itse omistavat hyvin vähän, tämä on arkaluontoinen asia, ja kuten hän jo ilmoitti neuvostollenne, missään olosuhteissa ei raskasta budjettia tulisi määrätä tällaisille heikoille yhdyskunnille ja näin lannistaa heitä heti alkuunsa, tai saada heitä uskomaan, että samoin kuin lähetystyössä, myös meidän rahamme tulevat ulkomailta.

(Shoghi Effendin puolesta 8. elokuuta 1857 kirjoitetusta kirjeestä Keski- ja Itä-Afrikan Kansalliselle Henkisellev Neuvostolle)

III Kuka voi lahjoittaa rahastoon?

- 45 Lahjoitusten antaminen tähän tarkoitukseen [henkisen neuvoston toiminnan tukemiseen] on Jumalan asian yksi kiireellisimpiä vaatimuksia, sitä pidetään erittäin välttämättömänä ja äärimmäisen tärkeänä. Huqúqin maksamisen jälkeen se on jokaisen bahá'ín velvollisuus.

(Shoghi Effendin 27. helmikuuta 1927 kirjoittamasta kirjeestä idän bahá'ille – käännetty persian kielestä englannin kielelle)

- 46 Mielestäni vain uskovien omistamia esineitä, olivatpa ne sitten bahá'íden tai muiden valmistamia, voidaan myydä temppelin tai minkä tahansa muun bahá'í-laitoksen hyväksi. Näin pidämme yllä sitä yleistä periaatetta, että muiden kuin uskovien ei odoteta suoraan tai epäsuorasti lahjoittavan sellaisten instituutioiden tukemiseksi, jotka ovat puhtaasti bahá'í-luonteisia. Mielestäni mitään jyrkkää sääntöä ei pitäisi määrätä sille, millä tavalla bahá'í-omaisuutta [yksityisten bahá'íden omistamia tavaroita] voidaan myydä tällaisiin tarkoituksiin ja minkä kanavan kautta myynti järjestetään. Bahá'í-yksilöt voivat vapaasti pyytää yksityishenkilöitä tai henkisiä neuvostoja toimimaan välittäjinä tällaisissa liiketoimissa. Meidän on toisaalta vältettävä sekaannusta ja toisaalta pidettävä yllä tehokkuutta, eikä meidän pitäisi asettaa mitään tarpeettomia rajoituksia, jotka saattaisivat kahlehtia yksilön aloitteellisuutta ja yritteliäisyyttä.

(Shoghi Effendin käsin kirjoittama lisäys 4. tammikuuta 1929 Yhdysvaltojen ja Kanadan Kansalliselle Henkisellevä Neuvostolle kirjoitettuun kirjeeseen, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 31, huhtikuu 1929, s. 6)

- 47 Mitä tulee neiti X:n lahjoituksiin rahastoon, Shoghi Effendi haluaa teidän tekevän hänelle täysin selväksi, että hänen pitäisi tehdä rahalahjoituksensa bahá'í-rahastoon eikä kenellekään yksityishenkilölle. Koska tämä on tärkeä, kaikkia bahá'í-julkaisuja ja julkaisuyhdistyksiä ohjaava periaate, sitä pitäisi tähdentää asianmukaisesti ja se olisi ymmärrettävä selvästi, jottei tulevaisuudessa ilmaantuisi vaikeuksia. Tietenkin lahjoitukset on hyväksyttävä vain silloin, kun bahá'ít ovat ne itse tehneet. Tämän vuoksi teidän pitäisi ensin varmistua siitä, että neiti X on todellakin bahá'í, ja vasta sen jälkeen hyväksyä hänen lahjoituksensa kirjarahastoonne.

(Shoghi Effendin puolesta 14. huhtikuuta 1934 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 48 Esittämäsi kysymys, joka koskee tämän vuoden konventtivaltuutettujen ehdotusta radioaseman asentamisesta temppeliin, liittyy temppelirahastoa koskevaan peruseriaatteeseen, jota Suojelija on jo selittänyt useissa kirjeissään. Hän haluaa minun jälleen painottavan, että uskovien ei pitäisi missään olosuhteissa ottaa vastaan muilta kuin bahá'íilta taloudellista apua uskon erityisiin hallinnollisiin toimintoihin, kuten temppelinrakennusrahastoon tai muihin bahá'íden paikallisiin tai kansallisiin hallinnollisiin rahastoihin. Tähän on kaksi syytä: ensiksikin se, että ne instituutiot, joita bahá'ít vähitellen rakentavat, ovat luonteeltaan Bahá'u'lláhin lahjoja maailmalle, ja toiseksi se, että varojen vastaanottaminen muilta kuin uskovilta nimenomaan bahá'í-tarkoituksiin saattaisi bahá'ít ennemmin tai myöhemmin ennalta aavistamattomiin hankaluuksiin ja vaikeuksiin muiden kanssa, mikä

aiheuttaisi arvaamatonta vahinkoa koko uskolle.

(Shoghi Effendin puolesta 14. huhtikuuta 1934 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 49 Ette ehkä tiedä, että Suojelija neuvoo kaikkia kansallisia henkisiä neuvostoja, että sääntöjä ja määräyksiä ei pitäisi lisätä eikä uusia 'menettelytapa' -lausuntoja julkaista. Meidän pitäisi olla yksityiskohdissa joustavia ja periaatteissa tiukkoja. Sen vuoksi hän ei halua neuvostonne julkaisevan luonteeltaan sitovia tiedonantoja, ellei se ole ehdottoman välttämätöntä. Tässä yhteydessä hän vastaa pakotteita koskeviin kysymyksiinne: 4. maaliskuuta päivätyn kirjeenne kappaleisiin 1, 2 ja 4 ei ole mitään huomautettavaa, mutta no. 3 ei ole oikein. Ainoastaan Suojelijan uskosta henkisesti erottamien henkilöiden kanssa eivät uskovat saa olla missään tekemisissä; tämä ei koske henkilöä, jota rangaistaan epäämällä häneltä äänioikeus. Koska lahjoituksia bahá'í-rahastoihin käytetään uskon hallinnon tukemiseen, niitä ei tule ottaa vastaan äänioikeutensa menettäneiltä, mutta näiltä uskovalta ei pidä evätä hautausta bahá'í-hautausmaalle eikä hyväntekeväisyyden vastaanottamista – jotka suomme myös ei-bahá'ille. – -

(Shoghi Effendin puolesta 8. toukokuuta 1947 kirjoitetusta kirjeestä Intian, Pakistanin ja Burman Kansallisille Henkisille Neuvostolle, Dawn of a New Day, s. 123)

- 50 - - Jokainen bahá'í, aikuinen tai lapsi, voi lahjoittaa asian rahastoihin. Tästä aiheesta ei tarvita erityistä lausuntoa: bahá'í- lapset ovat aina kaikkialla antaneet uskolle. Tulipa luokassa, jossa on muitakin kuin bahá'í-lapsia, eteen millainen tilanne tahansa, on luokan opettajan ratkaistava asia. Näistä asioista ei pidä tehdä mitään päätöstä.

(Shoghi Effendin puolesta 18. elokuuta 1949 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 51 Mitä tulee herra X:n testamenttilahjoitukseen temppeliä varten: neuvostonne olisi ilmoitettava hänen leskelleen, että koska hän ei ollut bahá'í, emme voi käyttää hänen rahojaan omiin tarkoituksiimme, sillä pidämme uskoamme ja sen laitoksia vapaaehtoisena lahjanamme ihmiskunnalle. Voitte kuitenkin ja teidän todellakin pitäisi ottaa rahat vastaan hyväntekeväisyystarkoituksiin ja käyttää ne hänen nimissään.

(Shoghi Effendin puolesta 5. heinäkuuta 1950 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, julkaistu Bahá'í News -lehdessä no. 236, lokakuu 1950, s. 2)

- 52 - - Kiitos raportista, jonka liitit rahastoa koskevaan kirjeeseesi. Tässä yhteydessä hän haluaa vastata kysymykseesi rouva X:n säätiön rahastosta: me emme voi ottaa vastaan rahaa muilta kuin bahá'ilta uskon hyväksi. Näyttäisi siltä, että jos rouva X:n perhe haluaa tehdä tämän hänen vuokseen (ja se on kieltämättä erittäin kiitettävää) täytyy toimia hänen elinaikanaan ja perustaa hänen omaisuuttaan koskeva säätiö, muuten rahaa voidaan ottaa vastaan uskolle ainoastaan käytettäväksi sekä bahá'ille että ei-bahá'ille tarkoitettuun hyväntekeväisyyteen.

(Shoghi Effendin puolesta 4. lokakuuta 1956 kirjoitetusta kirjeestä yksityiselle uskovalle)

- 53 Vastauksena kysymykseenne Intian bahá'í-koulusta: Koska bahá'ít huolehtivat tämän laitoksen toiminnasta ja se on tarkoitettu hyödyttämään sekä bahá'íta että kaikkia muita sinne lapsiaan lähettäviä ryhmiä, hän ei näe mitään syytä, miksi koulu ei voisi pitämässään konsertissa ottaa vastaan rahaa yleisöltä ja käyttää sitä koulun hyväksi. Tämä ei ole sama asia kuin myyjäiset, jossa tavaroita myydään pelkästään bahá'í-rahaston hyväksi.

(Shoghi Effendin puolesta 30. kesäkuuta 1952 kirjoitetusta kirjeestä Yhdysvaltojen Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle)

- 54 Vastauksena kysymykseenne lahjoitusten hyväksymisestä ihmisiltä, joiden äänioikeus on evätty, Suojelija sanoo, ettei se ole sallittua.

(Shoghi Effendin puolesta 21. kesäkuuta 1953 kirjoitetusta kirjeestä Intian ja Burman Kansalliselle Henkiselle Neuvostolle, Dawn of a New Day, s. 156)

1. Kaikki viittaukset Bahá'í News -lehteen viittaavat Yhdysvalloissa julkaistuun uutislehteen.